wandelen

De Gevangentoren in Megen.

Langs de Maas bij Megen staat de wereld even stil

Het Brabantse Megen wordt ook wel Assisi aan de Maas genoemd, vanwege zijn kloosters. De ideale plek voor bezinning en een wandeling langs de glinsterende Maas.

tekst & foto's ***Louël de Jong***

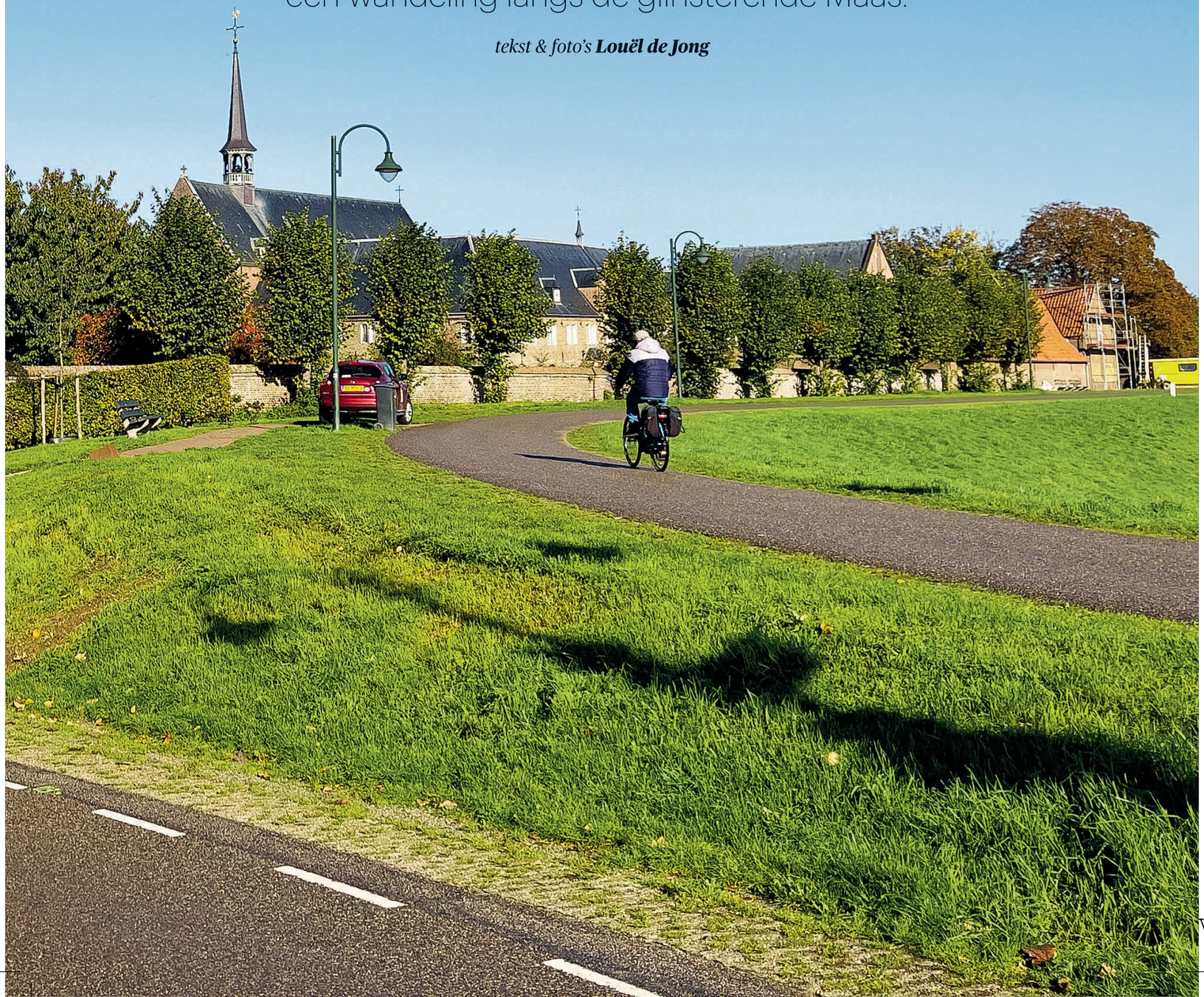

V1

1 MEGEN
Klein vestingstadje, grootse verhalen

Daar waar de kinderkopjes ophouden, stopt het middeleeuwse hart van Megen. Niet dat er daaromheen nog heel veel is, het stadje aan de meanderende Maas is altijd piepklein gebleven. Des te opmerkelijker zijn de twee indrukwekkende kloosters met ommuurde tuinen die er te vinden zijn. Verder popperige huisjes met mooie gevels, een molen en bij de dijk de Gevangentoren, zeshonderd jaar oud en destijds bewaakt door de inwoners van Megen. “Ik loop ook altijd langs de vroegere Latijnse school”, zegt stadsgids Rémi Janssen. “Titus Brandsma (1881-1942), bekend priester die in mei door de Paus is heilig verklaard, zat daar op het gymnasium. Nu is het gebouw ons gemeenschapshuis.”
Een ander mooi verhaal is dat van ereburger Antoon Baptist, ook wel de kwartjesdokter genoemd, vanwege de kleine vergoeding die hij vroeg. Toen hij tijdens de Eerste Wereldoorlog gemobiliseerd werd en naar Ede moest, fietste hij elke avond terug naar Megen voor het spreekuur. Drie rivieren over, met de fiets verschillende pontjes op. Zo begaan was hij met zijn patiënten, vandaar het bronzen standbeeld op de Koolmarkt.

2 DE KLOOSTERS
Bezinning en een bedevaartkapel

De kloosters van de minderbroeders franciscanen en van de zusters clarissen springen in het oog. Ze zijn juist hier gebouwd omdat de katholieke godsdienst na de Tachtigjarige Oorlog verboden was en Megen – destijds een zelfstandig graafschap met veel autonomie – een toevluchtsoord werd voor religieuze vluchtelingen. Tegenwoordig kun je er ook als buitenstaander terecht voor bezinning en een tijdelijk leven in soberheid en stilte.
Everardus Witte was broeder in het franciscanenklooster. Mensen kwamen speciaal voor hem met de vraag voor hen te bidden. Na zijn dood in 1950 kreeg hij een eigen grafkapel naast het klooster. Nog steeds komen mensen van heinde en verre voor ‘t Heilig Bruurke, zoals iedereen hem hier noemt. Thea Müller, medewerker van restaurant De Poort van Megen: “Mensen komen bij ons vanuit Maastricht tot Groningen, drinken een kop koffie en gaan naar de kapel. Men is ervan overtuigd dat hun gebeden worden verhoord.” Ook op deze mooie herfstdag leggen twee dames bloemen en briefjes op het graf. Er wordt hard gewerkt aan de zaligverklaring van Everardus. Getuigenverhalen worden verzameld, want er moet een aantoonbaar, fysiek wonder door hem zijn verricht.

ASSISI AAN DE MAAS

Franciscus van Assisi (1182-1226) had in de middeleeuwen meerdere mystieke ervaringen en kreeg boodschappen van God. Hij koos voor een leven in absolute eenvoud, stichtte de kloosterorde van de franciscanen of minderbroeders en richtte met stadsgenoot Clara een orde van slotzusters op, de Clarissen. Beiden zijn heiligverklaard en het Italiaanse Assisi werd een bedevaartsoord.

In de kloosters in Megen wonen ook franciscaanse broeders en zusters. Mannen en vrouwen kunnen als gast in het Clarissenklooster verblijven voor stilte en bezinning. **clarissenmegen.nl**

V1

3 STRUINROUTE
Over de dijk, door de uiterwaarden

"Ik zou het eerste stuk op de verharde weg blijven, er staat vaak een stier in het weiland waar het monument van de omgekomen Maaswerkers ligt", adviseert wandelgids Ivo Mulders. Dus nemen mijn wandelgenoot en ik vanuit Megen niet 'de lus' door het gras, maar blijven we op de smalle weg tussen de hoge bomen. Deze Lange Struinroute is een rondwandeling ten oosten van Megen langs en door de uiterwaarden. De najaarszon glimt in de modder die tractoren achterlieten na de aardappeloogst. De polders bestaan uit zware kleigrond; de Maas maakte hier vroeger brede bochten en overstroomde. Groepen gakkende ganzen vliegen over of strijken neer op de akkers, het uitzicht wordt steeds weidser. Vanaf de dijk zijn er aftakkingen naar struinpaden door de uiterwaarden, wij gaan bij het plaatsje Dieden (vlak voor de molen) de Diedensche Uiterdijk in. En lopen door het gras, rapen walnoten onder meerdere bomen en eten onze boterhammen langs de Maasoever. Eenmaal weer in de benen staan we oog in oog met een groep flinke koeien. Of zijn het stieren? De waarschuwing van de gids doet opnieuw z'n werk: we maken rechtsomkeert en lopen een half uur terug naar de dijk. "Waarschijnlijk zijn het koeien geweest", lacht de eigenares van 't Megense Winkeltje dat we na de wandeling binnengaan. Ook Mulders zegt achteraf dat het niet waarschijnlijk is dat men een groepje stieren bij een struinpad laat grazen.

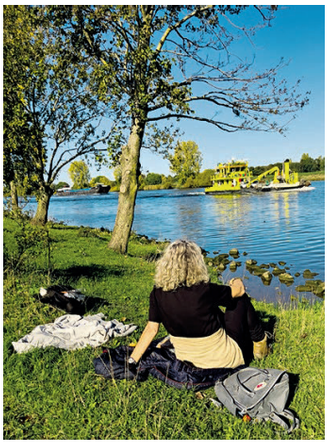

DE ROUTE

De **Lange Struinroute** is ruim 7 km, waarvan 4 km struinen ('s winters bij hoogwater is het pad langs de Maas vaak niet begaanbaar). Vertrek- en eindpunt: Megen.

Op **toerismemegen.nl/recreatie** staan ook andere wandelroutes rond Megen. Ook is er de ANWB-wandeling Stad van nonnen en broeders. **anwb.nl**.

'T MEGENSE WINKELTJE

Een brocante-vintage winkel in een bijzonder hoekpand vol serviezen, antiek linnengoed en nostalgisch speelgoed. (za 11-17 uur, Dr. Baptiststraat 6, Megen)

4 DE PONTJES
Naar het Land van Maas en Waal

Een van de charmes van het rivierenlandschap zijn de vele veerpontjes. Bij Megen zijn er twee: het veer naar Maasbommel en het veer naar Appeltern, bekend van inspiratiepark De Tuinen van Appeltern. Aan de overkant stap (of rijd) je meteen Gelderland in, het Land van Maas en Waal, een gebied met veel klei, zand en grind. Door afgraving daarvan ontstond (tussen 1960 en 1980) onder andere recreatiegebied De Gouden Ham tussen Appeltern en Maasbommel.

5 DE OUDE MAASBOCHT
Tijd voor natuurherstel

In de jaren dertig van de vorige eeuw, de crisisjaren, werd de Maas bij Megen gekanaliseerd. Vanwege alle bochten deden schepen er soms wel twee dagen over om voorbij het stadje te komen. Het kanaliseren was een werkverschaffingsproject waarbij er arbeiders om het leven kwamen door hemelvuur (bliksem). Vandaar het Monument voor de omgekomen Maaswerkers in het weiland waar ooit de Maas stroomde.
Een deel van dit gebied wordt nu teruggeven aan de natuur. Natuurmonumenten heeft De Diedensche Uiterdijk aangewezen voor natuurherstel, het plan is zelfs om de Maasbocht die daar lag weer uit te graven. Landbouw zal grotendeels verdwijnen, riviernatuur keert terug, de dynamiek van het water krijgt de ruimte. Het startsein is al gegeven, vandaar de grazende runderen langs de oevers. Mulders: "Nederland een postzegellandje? Hier aan de Maas waan je je in een open wereld."

V1